

Р Е Ш Е Н И Е № 295

гр. Перник, 22 ноември, 2012 год.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на седми ноември две хиляди и дванадесета година в състав:

Председател: СТЕФАН СТАНЧЕВ
Членове: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА
СЛАВА ГЕОРГИЕВА

при секретаря М. и в присъствието на прокурора Антова, като разгледа докладваното от съдията Станчев к.н.а.х.д. **№ 302** по описа за **2012** година на Административен Съд – Перник, за да се произнесе, взе предвид следното :

Началник на митница “Столична” обжалва решението на РС Трън, постановено по нах дело № 42/2012 г., с което е изменено наказателно постановление № 1690/2011 г., в частта, с която на основание чл. 126б, във вр. чл. 123, ал. 1 от ЗДАС и чл. 39, ал. 2 от ЗАНН е намален размера на глобата, наложена на М.П. от 1000 на 30 лева. Излагат се съображения, че неправилно е приложена хипотезата за маловажност на нарушението, констатирано от АНО и се иска отмяна на решението в обжалваната част и потвърждаване на наказателното постановление в размер на санкцията определена от АНО.

Ответникът по жалбата М.П. *** в писмено становище моли да се остави в сила решението на РС.

Представителят на окр. прокуратура Перник предлага да се потвърди обжалваното съдебно решение.

Касационен състав на Административен съд Перник, като взе предвид становищата на страните във връзка с доказателствата по делото прие следното:

Касационната жалба е процесуално допустима и неоснователна.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства. Съобразно чл. 218 АПК, касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на РС Трън е валидно и допустимо. Касаторът оспорва приложението на чл. 126б от ЗДАС.

Районният съдия е обосновал приложението на института на маловажност на нарушението по вътрешно убеждение по смисъла на чл. 14, ал. 1 НПК и въз основа на доказателства по делото. Първостепенният съд е развил съображения по преквалифициране на нарушението като маловажно, поради което възраженията в касационната жалба за неприложимост на чл. 39, ал. 2 от ЗАНН с оглед на специалната разпоредба на чл. 126б ЗДАС са изцяло неоснователни.

В конкретния случай, между страните не е имало спор за факти - дори в писмената си защита пред касационната инстанция ответникът признава, че формално е извършил нарушение на чл. 123, ал. 1 от ЗДАС, но посочва, че нарушението, за което е санкциониран покрива критериите за маловажност. Като съобрази установените от първостепенния съд факти и събраните по делото доказателства, настоящата касационна инстанция намира приложението на разпоредбата на чл. 126б за правилно и обосновано. Не е

необходимо причиняването на вредни последици за бюджета да бъде предвидено като елемент от състава на конкретното административно нарушение, както се твърди в касационната жалба. Напротив - в конкретния случай съставът на нарушението формално е осъществен, но деянието не е общественоопасно по смисъла на чл. 11 ЗАНН. Именно в тази връзка районният съдия е обсъдил дали деянието уврежда установения правов ред или конкретни права, защитени от правото. Като е намерил основание за приложението на чл. 126б ЗАДС, първостепенният съд не е допуснал нарушение на материалния закон. Наличието на специална норма по чл. 126б ЗАДС, която задължава АНО при констатиране на маловажен случай да наложи глоба с фиш по реда и в размерите, установени в чл. 39, ал. 2 от Закона за административните нарушения и наказания, не изключва възможността за съда по вътрешно убеждение и съобразно доказателствата по делото да приложи разпоредбата на чл. 9, ал. 2 НК. След като преценката на административно-наказващия орган за "маловажност" на случая по чл. 28 ЗАНН се прави по законосъобразност и подлежи на съдебен контрол (ТР № 1/2007 г. на ОСНК на ВКС), а районният съд е инстанция по същество на спора (чл. 63, ал. 1 ЗАНН), то въпросът за приложението на чл. 9, ал. 2 НК е въпрос за правилното приложение на материалноправния закон по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1, вр. ал. 2 НПК и подлежи на контрол от касационната инстанция. По вече изложените съображения обаче, районният съдия не е допуснал нарушение на закона при постановяване на обжалваното съдебно решение.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение № 34, постановено по нах дело № 42/12 по описа на РС Трън е правилно и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 АПК, следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното, Административен съд – Перник, касационен състав,

Р Е Ш Е Н И Е:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение № 34, постановено по нах дело № 42/12 по описа на РС Трън.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател:

Членове: 1.

2.